

19. Dankonning og Hr. Asbjørn Snare.

(Esbern Snares Frieri)

Andantino.

Dansk Folkemelodi.

1. Dan-kon-ning og Hr. As-bjørn Sna-re Sko-ven staar her-lig og

grøn, de drik-ke Vi-nen den kla-re. Den

Som-mer og den Eng saa vel kun-ne sam-men.

2. De drikke Mjød, og de drikke Vin;
de snakked saa meget om liden Kirstin.
3. „Dankonning! hør, hvad jeg siger jer,
I give mig Kirstin, eders Dotter kær!“
4. „Liden Kirstin hun er kun Aareneti,
eders Hofklæ'er hun hverken kan skær eller sy.“
5. „Liden Kirstin er ung, hun kan vel lære;
I give mig hende med Ære.“
6. Hr. Asbjørn rider til Ribe By,
der køber han Silke og Sindal ny.

7. Han køber Silke og Sindal rød,
det sender han alt til den ædle Mø.
8. Det første liden Kirstin hun Sømmen fik,
straks ind til sin Fostermo'er hun gik.
9. „Kær Fostermo'er! I kende mig Raad;
Sømmen hun blev mig sendt i Gaar.“
10. „Hør du, liden Kirstin! skik Sømmen fra dig;
hun er dig sendt til Spot, tro mig!“
11. Liden Kirstin hun ganger i Lønkammer ind,
saa skar hun Sømmen alt efter sit Sind.
12. Hun satte sig paa Sømmestol,
hun sømte imod den klare Sol.
13. Hun syed i hans Side-Søm
Fisken, som skrider i striden Strøm.
14. Hun syed over hans Hærde
femten Riddre med dragne Sværde.
15. Hun syede i hans Ærme en Krans
af femten Jomfruer i en Dans.
16. „Nu er Sømmen syet og skaaren,
Krist give, den var nu hjembaaren!“
17. Det svarede Jomfruens egen Svend:
„Saa gerne bær jeg Sømmen hjem.“
18. Det første, Hr. Asbjørn Sømmen saa:
„Herre Krist signe de Fingre smaa!“
19. Meldte det Jomfruens egen Svend:
„Hvad g'ør I den Jomfru til Sømm'løn igen?“
20. „Hvad andet skuld' hun have til Sømmeløn
end mig selver, en Ridder saa skøn!“
21. Hjem kom den Smaasvend, han sagde vel:
„Den Ridder vil have eder selv.“
22. „Bed Ridd'ren sejle over Aa;
ret aldrig skal han faa min Tro!“